

**Bilag til skrivelse af 2. december 1986 fra
Mødrehjælpen af 1983**

§ 37, stk. 5

Dagpengesatsen er for lav, da det her er et loft, må vi benytte lejligheden til at gøre indsigelse.

Den samlede hjælp

Hvis vi forestiller os, at det er en enlig mor med to børn, der er forladt af børnenes far, og hun hidtil har gået hjemme, uden indtægt?

Beregning efter de nye regler:

Grundydelse	2.579 kr.
Børnetillæg	578 kr.
Børnetillæg til det yngste barn	<u>388 kr.</u>
I alt	<u>3.549 kr.</u>

Når vi trækker denne indtægt fra dagpengeloftet som p.t. er på 5.357 kr., er der tilbage til boligudgifter 1.808 kr.

Beregning efter den nugældende § 37, stk. 2:

Fagforeningskontingent	500 kr.
Licens	101 kr.
Telefon	88 kr.
Sygesikringen Danmark	50 kr.
Falck-abonnement	50 kr.
Familieforsikring	50 kr.
Renter af rimelige banklån, f.eks. til møbler	200 kr.
Boligindskudslån	270 kr.
Underhold	<u>2.319 kr.</u>
	<u>3.628 kr.</u>

Hvis faderen er bidragspligtig så betales bidraget, hvis det kan være i behovet inden for maksimum dagpenge.

Efter § 37, stk. 2, betales husleje, el og varme. Der kan søges dispensation fra dagpengeloftet, hvis der er store boligudgifter eller forsørgelsesbyrden er stor. Det gøres tit.

Alt hvad der ligger af samlet boligudgift inkl. varme, el osv., der overskrider halvt maksimum dagpenge, lægges automatisk oven i loftet.

Efter den nye beregning resterer der til boligudgift 1.808 kr. Efter den gamle beregning bliver indtægten før vi skal til at se på boligudgiften omtrent det samme som indtægten før den nye beregning. Det vil sige, at børnetillægget opsluges af de andre tillæg, som man så ikke yder.

I virkeligheden er der overhovedet ingen økonomisk forbedring. Såfremt en ny lov ikke giver mulighed for dispensation med hensyn til boligudgifter, er der tale om en forringelse og derfor ingen grund til – for forsørgerne – at glæde sig til et børnetillæg, eftersom det ikke giver flere penge til børnefamilierne.

Man kan så sige, at det er en fordel for klienterne at de ikke skal komme og forevise kvitteringer på alle deres udgifter, men i stedet får en fast ydelse. Sagsbehandlerne er derudover meget bange for at det vil resultere i, at der fremtidigt blot udleveres penge over skranken, og at det hermed bliver op til klienterne at »mase« på for at komme til at tale med en sagsbehandler om deres problemer i øvrigt.